

історичної спадщини Гайворонської міської територіальної громади, залучати інвестиційні кошти, розширювати системи закладів обслуговування, досягнути екологічної безпеки.

За поширенням місцевого туристичного продукту керівництво громади вбачає стимул не лише розвитку власне громади, але й потенціалу її людей – майстрів народних ремесел, знавців фольклору, хранителів давніх традицій.

Вибір – діяти чи чекати – завжди є. Але час – це головний ресурс, який ніколи не повернути.

Список використаних джерел

1. Казаков В.Л. Класифікації об'єктів індустріального туризму. Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції «Теоретичні і прикладні напрямки розвитку туризму та рекреації в регіонах України», присвяченої 70-річчю утворення Льотної академії НАУ. Збірник наукових праць/ За заг. ред. д.г.н. О.В. Колотухи. Дніпро: Середняк Т.К., 2021. С. 415-420.

2. Патицька Х. О. Управління природними активами територіальних громад в умовах децентралізації: теоретичні засади. *Управління та раціональне використання земельних ресурсів в новостворених територіальних громадах: проблеми та шляхи їх вирішення*: Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції (Херсон, 04-05 березня 2021 року). Херсон: ХДАЕУ, 2021. С. 62-65.

3. Ситник О. І., Працьовитий М. М., Хлевнюк О. Я. Затоплена цивілізація, вузькоколія та кар'єри: геотуристичні атракції Гайворонщини. *Народне слово*. 2019. № 43 (3431). С. 8-9.

4. Ситник О. І., Ніколаєвський В. П. Гайворонський старопромисловий район: формування, сучасний стан, перспективи подальшого розвитку. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Географія*. 2019. Вип. 31. № 1-2. С. 46-61.

5. Хвесик М. А., Бистряков І. К., Клиновий Д. В. Фінансово-економічний механізм реконструктивного розвитку України на засадах децентралізованого управління природними ресурсами. *Економіка України*. 2018. 3 (676). С. 3-20.

УДК: 338.43:330.322:001.895

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Реутська Г.В., магістр кафедри менеджменту

факультету економіки та управління

e-mail: avolokitina778@gmail.com

Лівінський А.І., д.е.н., професор кафедри менеджменту

e-mail: livinski_69@ukr.net

**Одеський державний аграрний університет,
м. Одеса, Україна**

В сучасних умовах значної нестабільності зовнішнього середовища функціонування аграрних підприємств вкрай важливим є ефективне управління їх інноваційною діяльністю. При цьому інновації в цьому аспекті розглядаються не тільки як засіб для зростання економічної ефективності ведення діяльності господарств, а й в першу чергу як засіб пристосування до нових реалій зовнішнього середовища, як економічних, так і політичних, екологічних, соціальних. Вони сприяють росту конкурентоспроможності вітчизняної аграрної продукції та інтеграції в європейський економічний простір.

Агроінновації – це нововведення, що впроваджуються в аграрній сфері економіки з ціллю зростання ефективності її діяльності та сприяння стабільного розширеного відтворення аграрного виробництва, впровадження в виробничу діяльність результатів отриманих при проведенні досліджень і їх результатів у вигляді нових сортів рослин, нових технологій у галузі рослинництва, порід сільськогосподарських тварин і свійської птиці, нових технологій у тваринництві та переробній промисловості, нових схем внесення добрив, засобів захисту рослинам та тваринам, нових методів лікування та профілактики захворювань сільськогосподарських тварин і свійської птиці, нових або удосконалених продуктів харчування, новітніх методів прийняття управлінських рішень, новітніх підходів до надання соціальних послуг, що сприяють зростанню ефективності виробничого процесу [1].

Значення агроінновацій з кожним роком значно зростає, поряд з тим, фактично ця сфера зазнала великої кризи з початком повномасштабної війни на території України.

Інноваційний розвиток в значній мірі залежить від інвестицій, що можуть бути вкладені в аграрне підприємство. Тому інвестиційна привабливість виступає ключовим фактором для інноваційного розвитку. За таких обставин, макроекономічні фактори такі як стабільність валютного ринку, внутрішня місткість ринку, розвиток його інфраструктури, рівень кваліфікації персоналу, політична стабільність відіграють надзвичайну велику роль в управлінні розвитком інновацій. За умов нестабільності зовнішнього середовища роль держави в цьому процесі набуває особливого значення. Держава здатна сприяти залученню іноземних інвестицій та сприяти інноваційному розвитку завдяки власним інвестиціям [2].

На рисунку 1.1 представимо основні напрями за якими може розвиватись інноваційна діяльність аграрного підприємства.

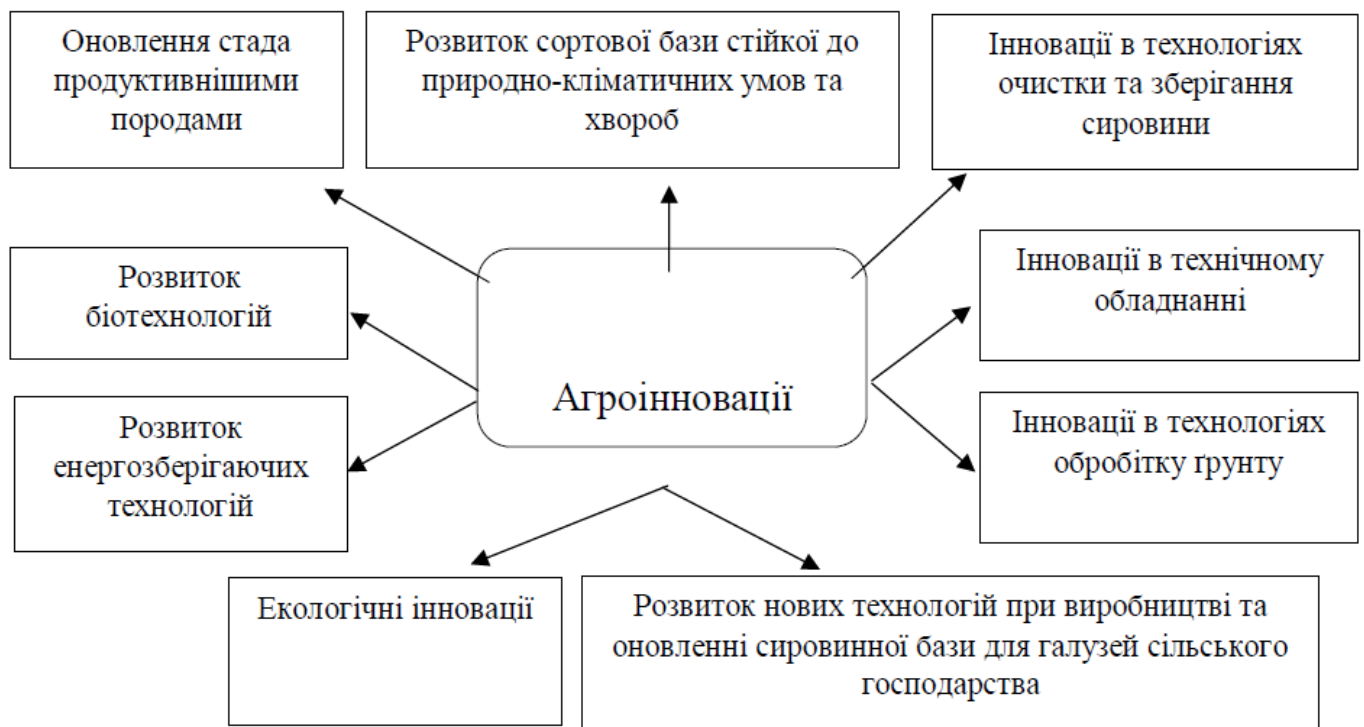

Рис. 1. Напрями розвитку інноваційної діяльності аграрного підприємства
Розроблено автором на основі джерел [1,2,3]

Особливого значення при цьому набувають інновації у сфері екологізації агровиробництва. Збільшення врожайності рослин та продуктивності тварин за рахунок екологічних технологій, мінімізація витрат, при цьому забезпечення безпеки не тільки продуктів харчування, а й навколишнього середовища є пріоритетними напрямками для інтеграції в європейське ринкове середовище.

Варто зазначити, що в процесі визначення доцільності вкладення інвестицій в інноваційний проєкт важливим є не тільки прибутковість та окупність проєкту, необхідно

підходити комплексно та визначати інтегральний ефект від введення інновації, тобто розглядати її як складну систему, з притаманними їй властивостями (цілісності, емерджентності, самоорганізації, синергетичності, саморозвитку, інерційності, мобільності). Крім того, враховувати фактори впливу зовнішнього та внутрішнього середовища, які тим чи іншим способом можуть вплинути на результат проєкту.

Визначальним в ефективному проєкті є забезпечення оптимального розподілу та використання ресурсів, що в доповненні до пошуку, створення та введення у дію проєкту забезпечує позитивний ефект від створеної інновації.

Отже, базовим напрямком розвитку агропідприємств є інновації. Інноваційний розвиток повинен базуватись в першу чергу на підтримці держави, сприянню якісному розвитку аграрного сектора за умов нестабільності зовнішнього середовища. Інноваційний розвиток є основою для стратегічного розвитку, а отже впливає на рівень конкурентоспроможності та підвищення ефективності діяльності агропідприємств.

Список використаних джерел:

1. Сагачко Ю. М., Тешева Л. В. Інноваційна діяльність підприємств аграрного сектора як критерій ефективності його виробничо-господарського потенціалу. *Проблеми економіки*. №4(46), 2020. С. 217-223.

2. Бібен О.І. Підвищення рівня інноваційного розвитку аграрного виробництва. *Ефективна економіка*. №12, 2014. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1> HYPERLINK "http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3677"& HYPERLINK "http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=3677"z=3677

3. Смолінська В.Б. Інноваційна діяльність підприємств аграрної сфери. *Науковий вісник НЛТУ України*. Вип. 20.10. 2010. С. 238-241.

УДК 338.22

ПЕРЕВАГИ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ТА ЕКОНОМІЧНІ ВИКЛИКИ

Рудік Н.М., к.с.-г.н., доцент кафедри економічної теорії і економіки підприємства
e-mail: Natalya.m.rudik@gmail.com

Донченко Д. К., здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
факультету економіки та управління
e-mail: dashadashkad123@gmail.com

**Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна**

Суспільно-економічний розвиток людства супроводжується глибокими трансформаціями викликаними інформаційно-технологічними революціями. В історичному розрізі натеper виділяють їх п'ять.

Перша інформаційна революція (4 тис. р. до н.е.) обумовлена була появою мови та роздільного людського мовлення.

Розгортання другої інформаційної революції більшість дослідників пов'язує з винаходом писемності, яка зруйнувала монополію окремих груп людей на знання, бо уможливила передачу інформації більшому загалу людей, а відповідно й знань від покоління до покоління. Предметне, вузликоне та піктографічне письмо в умовах формування рабовласницького ладу, якому була властива розвинена політична ієрархія, напрацьовувався обробіток землі, розвивались ремесла, трансформується в ідеографічне письмо. Подальший розвиток господарства потребував нових засобів передачі суспільного досвіду, тому виникає